

handling ligge. Jeg er overbevist om, at om nogle Aar vil mit eget Parti indse det. Vi høre de Moderates Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft, sige: „Juni-Grundloven“. Saa er det rigtigt, at vi andre, som overhovedet ville indlade os paa en Forhandling, stille noget andet op i Stedet, det, der er gjort af min ærede Ven fra Fredensborg og min ærede Ven fra København's 6te Valgkreds (Hammerich). Vi se, hvor let det gaar. Forleden Dag blev der foreslaaet en Dagsorden om Juni-Grundlovens Aand, som heldigvis blev forkastet, men det var ikke langt fra, at der var Højremænd, der vilde have stemt for den, ikke, fordi de vare enige med Juni-Grundlovens Aand, men fordi de, for at undgaa det mindre Onde, at vi straks skulde forhandle om Juni-Grundloven, hellere vilde tage en Afstemning, der saa ud, som om vi anerkendte Princippet. Der ser man, hvor let vi under en Forhandlings-situation kunne glide ind i Indrømmelser, som ikke jeg og vist heller ikke de ærede Herrer anse for forsvarlige.

Jeg antager, at jeg for mit Vedkommende gerne vil gøre mit til en Forhandling, men jeg tilstaar, at den højtærede Konseilspræsident har efter ringe Evne, nej, efter stor Evne, i Virkeligheden gjort Forhandlingens Vej meget svær baade for sig selv og for os, der ville forhandle med ham om denne Grundlov. Den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser have baade her og i det andet Ting været saaledes, at de mindede mig om den Fremgangsmaade, at begynde med at give den, man skal forhandle med, en Næsestyver. Der er først den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om Militærspørgsmaalet, den faktiske Svingning, der har været deri, og som for Resten bliver ganske uforstaaelig, naar man læser den højtærede Forsvarsministers Udtalelser ved Landstingets første Behandling af Finansloven. Men dernæst er der ogsaa den højtærede Konseilspræsidents hele Stilling til Landstinget. Han har først og fremmest antydnet, at man kan bruge Finansloven som Kampmiddel, at hvis Militærlovene ikke bleve ændrede, som han ønsker — og det er fuldstændig rigtigt af ham at ønske dem ændrede, det er naturligt fra hans Standpunkt, ogsaa jeg ønsker dem ændrede, men

fra mit Standpunkt —, kunde han eventuelt bruge Finansloven som Konfliktpunkt. Og for det andet har han talt om Tvangsopløsning af de kongevalgte. Men naar man skal forhandle med Landstinget om en Ændring af Landstinget, er det ikke heldigt at begynde med at slaa det Aksiom fast, som Højre altid har været imod, paa hvilket Højre i sin Tid begyndte Konflikten, nemlig, at man har Lov til at bruge Finansloven til at lovgive paa, og desuden, at man kan opløse de livsvarigt kongevalgte. Jeg gentager, det Spørgsmaal har ikke den reelle Interesse for Højre, men det er nu en Gang saa, at Lov skal holdes, og ikke blot Lov, men ogsaa Grundlov. At begynde, mine Herrer, paa de to Punkter, er efter min Mening grundlovsstridigt, og efter de Udtalelser kan man forstaa, at det vil blive svært at forhandle med Landstinget, og at de af os hernede, der quand même have Mod til at forhandle med de Herrer, meget let kunne komme i en skæv Stilling.

Jeg er imidlertid ikke bange for den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser. Jeg hører til dem, der aldrig have været bange for ham. Jeg har haft den Ære at sidde sammen med ham her i 7 Aar, og jeg har faaet Indtryk af en meget behagelig og fuldt ud honnet Mand, men egentlig ikke et Indtryk af, at han egnede sig til at give Gæsteroller som Goliat. Jeg har en Gang iagttaget, at fordi man har en smuk Tenor, behøver man ikke at være en Helt. Saaledes er det ogsaa med den højtærede Konseilspræsident. Hans Stemme har ligget kønt og højt nok oppe i den lyriske Heltetenor, men Ordene gøre nu en Gang ikke stort Indtryk paa mig, naar han taler. Det er ligesom at se et Barn, der vil løfte 100-Punds Kugler. Jeg tror ikke, den højtærede Konseilspræsident kan gøre det. Jeg har en Gang imellem set den højtærede Konseilspræsident optræde i Landstinget og for Resten ogsaa enkelte Gange her i fuld Krigsmaling, rød og med Fjer gennem Haaret, fuldstændig som en Indianerhøvding. Og jeg har set nogle af mine Kolleger blive bange og sige: Kør frem med de store Kanoner, skyd ham endelig. Dertil vil jeg sige: Bliv ikke bange, kør ikke frem med de store Kanoner, tag kun en Svamp og kør rundt i